

Αφού δίνεις ελεημοσύνη ποια ανάγκη ν' ακριβοξετάζεις και να στενοχωρείς τον φτωχό;

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Υπάρχουν άνθρωποι, έλεγε ένας Γέροντας, που ενώ είναι πρόθυμοι να δίνουν ελεημοσύνη στους πτωχούς, ο πονηρός τους κάνει να ακριβολογούν στα ελάχιστα,

για να τους αφαιρή το μισθό της αγαθοεργίας.

Έτυχε να επισκεφθώ κάποτε ένα φίλο μου Ιερέα, την ημέρα που μοίραζε ελεημοσύνη στους πτωχούς της ενορίας του.

Ήρθε κατά σύμπτωση μία πτωχή χήρα και παρεκάλεσε να της δώσει λίγο σιτάρι.

- Φέρε το σακούλι να σου βάλω, της είπε ο ιερέυς.

Η γυναίκα το έφερε.

- Πολύ μεγάλο είναι, ευλογημένη, της είπε κάπως απότομα ο φίλος μου.

Εκείνη έγινε κατακόκκινη από την ντροπή της, ίσως γιατί ήτο κι ένας ξένος μπροστά στην προσβολή.

Σαν έφυγε ρώτησα το φίλο μου:

- Μη μου λες, Πάτερ, το πούλησες στη γυναίκα το σιτάρι; Αφού λοιπόν ήταν ελεημοσύνη, του είπα, ποία η ανάγκη ν' ακριβοξετάζης το μέτρο και να λυπήσης τη φτωχή;

Μη ξεχνάς άλλωστε τα λόγια του μακαρίου Παύλου, "Ίλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός".

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ιερομονάχου Καλλίστου Αγιορείτου, "Μικρός Ευεργετινός", Άγιον Όρος - Αθήναι, 2000.